

*Simat
de la
Vall d'igna*

Festes 2023

Salutació de l'Alcalde

Estimades simateres i simaters:

En aquests dies previs a les festes patronals ja es respira un aire d'alegria i festiu. Durant els dies 4, 5, i 6 d'agost, Simat vibrarà amb les notes de la nostra banda i les veus de la nostra coral. Tindrem processons, verbenes, espectacles, bous i sopars d'amics on podrem disfrutar de l'alegria del nostre poble. Però les festes no són només per a gaudir. Són també un temps per a reflexionar, per a unir-nos com a ciutadans.

Recentment, hem passat per un canvi de govern local. És un moment d'esperança i de nous començaments. Per a mi és un orgull poder dirigir-me a tots vosaltres com alcalde del nostre poble, Simat de la Valldigna. Vull que ens unim, no importa quines siguin les nostres diferències. Hem de treballar junts per a fer de Simat un lloc millor per viure. Vivim en un lloc privilegiat, una vall digna i som uns dels pobles màgics d'Espanya.

Des d'ací vos anime a participar, esteu tots convidats a unir-vos i a fer d'aquestes festes les millors que hem tingut.

Que no pare la festa!

Moltes gràcies.

Sebastián Mahiques Morant

Salutació de la Regidora de Festes

La primera vegada que vaig arribar a Simat eren festes.

Ni en el millor dels meus somnis podia contemplar la possibilitat que algun dia, jo seria l'encarregada d'organitzar els actes de la festa.

Aquest any em presente a vosaltres amb la il·lusió d'un infant, la passió del primer amor, el sentiment més sincer i la certesa que junts farem de les festes de Simat un punt d'encontre, de retrobament de tots els simaters. A més, d'uns dies d'acolliment per als forasters que sentiran Simat sa casa.

Em pose a la seua disposició orgullosa i satisfeta de poder treballar per la festa, perquè festa és senya d'identitat.

Els meus millors desitjos, que tothom gaudisca d'unes festes amb la família i els amics, quedant gravats en els seus records moments inoblidables.

Gràcies Simat per tant, i pel que ha de vindre.

Gloria Palmer Morán

Regidora de Festes

Corporació local

Corporació local:

Sebastián Mahiques Morant

Susana Alemany Escudero

Constantino Inza Alemany

Gloria Palmer Moran

Vicente Fons San Jaime

Maria Teresa Llacer Alexandre

Eva Miñana Vidal

Almudena Donet Romero

Jose Gregori Robledillo

Joan Vicent Bañuls Palomares

Margarita Palomares Hernandis

La corporació local vos desitja bones festes

Salutació del Rector

Un any més ens tornem a trobar davant uns dies d'oració fraterna, de vida d'unitat i amicitia, aquestes són les Festes Patronals, dies per a romandre units celebrant els nostres Patrons i la nostra singularitat de ser poble. Els nostres Patrons, ens tornen a congregar entorn d'Ells, convidant-nos a ser Testimonis de l'Evangeli, forjadors d'esperança i constructors de pau. Els nostres avantpassats van escriure esdeveniments en la història del nostre poble, d'una manera senzilla i sincera, ens van llegir i van transmetre l'amor i la devoció als nostres Patrons, el nostre repte és ser fidels i agraïts amb aquest magnífic do.

En aquests dies de celebració, vivim la vertadera caritat fraterna, eixim a la trobada del germà que està sol i cansat i busquem el perdó, reconciliem-nos amb Aquell Déu compassiu, fidel, misericordiós que vol el millor per a nosaltres i que ens estima amb bogeria, siguem autèntics fills de Déu. No anem mendigant tot el que a casa tenim, una Mare que ens cobreix amb el seu mantell que ens transmet tendresa i protecció, que les nostres cases siguin vertaders llocs de trobada, que l'alegria i el colorit de la nostra gent, siguin el reflex d'un cor alegre i disposat sempre a la trobada de l'altre, que l'ofrena floral siga un acte d'il·lusion de manera especial per als més xicotets. En definitiva, que vivim unes Festes en família i sempre de la mà de Mare de Déu de Gràcia, romanguem unànimes en l'Oració.

La meua proximitat com el vostre capellà envers els malalts, envers els quals estan vivint el duel, i envers tants que en aquests dies per diversos motius no podran acudir, recordem als nostres difunts que altres anys van veure eixir a la Verge i ara ja descansen en el seu mantell. Una abraçada i la meua benedicció per a tots.

El vostre capellà
Jorge Enguídanos Garcia.

La Genètica, una passió

Silvestre Oltra (Silves) es Biòleg i doctor en Genètica Molecular i Evolutiva per la Universitat de València. Treballa a la Unitat de Genètica de l'Hospital La Fe, on també pertany al Grup d'Investigació Traslacional en Genètica. A més, és professor del Departament de Genètica de la Universitat de València.

La seua passió per la genètica va començar ja durant la carrera, on en els últims anys va ser alumne col·laborador a la línia d'investigació en Genètica de Poblacions al Departament de Genètica "No sabia ben bé el perquè, però a l'estudiar l'assignatura de Genètica a segon de carrera, vaig descobrir un món que pensava que valdria molt la pena estudiar i explorar". A l'acabar la carrera va estar dos anys al Laboratori de Genètica Molecular del mateix departament fins que l'any 2000 es va traslladar a la Unitat de Genètica de l'hospital La Fe per a començar la seua tesi doctoral.

A l'arribar a l'Hospital, va entrar en contacte en el món de la investigació clínica aplicada i es va adonar de la seua importància directa per a millorar la salut de les persones. El primer projecte en què va treballar va ser per a estudiar en un càncer infantil que s'anomena Neuroblastoma. "Al principi va ser molt dur, perquè els pacients amb els quals treballes són xiquets molt xicotets i estan realment molt malalts. La majoria dels pacients no arribaves mai a conèixer-los, perquè eren d'hospitals de tota Espanya, però si que en coneixies algun de La Fe, i si al final no es recuperava, era molt dur. Amb el temps vas assumint que treballes amb malalts i molts d'ells amb malalties greus que alguns no superaran. Aquesta realitat tan crua és la que més que derrotar-te, t'anima a seguir endavant en el dur món de la investigació".

Després, l'any 2005 i al crear-se el Grup de Càncer Hereditari dins del Pla Oncològic de la Comunitat Valenciana, es va incorporar a treballar al mateix i en el que continua treballant actualment. Dintre d'aquest grup, del que a més forma part del comitè assessor, s'encarrega de l'estudi genètic dels síndromes de càncer hereditari infreqüents per a tota la Comunitat. "És una satisfacció treballar en el marc d'un programa de salut pública d'aquesta envergadura. Al grup de càncer hereditari, estudiem famílies amb un risc familiar de sofrir diversos tipus de càncer a causa d'alteracions genètiques (mutacions) que s'hereten en la família. És molt satisfactori poder ajudar a moltes famílies en una malaltia tan terrible com és el càncer". Recentment, poguérem llegir a la premsa, que L'hospital La Fe va ser reconegut com a centre clínic d'excel·lència internacional per al tractament del paraganglioma i feocromocitoma, convertint-se en el primer centre de la Unió Europea en tindre aquesta designació que atorga l'entitat "Pheo Para Alliance" i en què el Silves és l'encarregat dels estudis genètics dels pacients.

A més a més, al llarg d'aquests anys també ha anat encarregant-se l'estudi genètic d'altres malalties rares i ultra rares. Una a la que li dedica gran part del seu temps i a la que té una especial predilecció és a la Fibrosi Quística. Actualment, realitza l'estudi genètic d'aquesta malaltia per a tota la Comunitat Valenciana. "La Fibrosi Quística és una de les malalties hereditàries greus més freqüent a la població Europea. A causa d'això, fa uns anys, en 2012 es va incorporar a l'estudi de malalties que es fa als nounats dintre del que s'anomena la prova del taló. Gràcies a aquesta circumstància, forme part del programa de cribratge de malalties congènites de la nostra Comunitat, dintre del grup de treball de la Fibrosi Quística. Al llarg d'aquests anys hem pogut diagnosticar de manera molt primerenca (al cap de pocs dies de vida) als nous casos de la malaltia i així millorar la salut d'aquests xiquets i xiquetes, començant

i companys que formem el grup d'investigació ens dediquem a l'assistència sanitària i la investigació la realitzem de manera altruista levant-nos hores al descans i a l'oci. Així i tot, és molt satisfactori poder contribuir a fer que la ciència avance i en el nostre cas, sempre amb la vista posada a les famílies amb malalties rares”.

Finalment, i des de fa 14 anys és professor al Departament de Genètica de la Universitat de València on imparteix classes a diferents graus i màsters. “La docència

és el que arredoneix el meu dia a dia. Més que la transmissió del coneixement, el que per a mi és més satisfactori és el contacte diari amb els alumnes i poder transmetre'ls la meua passió per la Genètica. És molt satisfactori, quan s'interessen després d'una classe per la teua feina a l'hospital o per la teua investigació, això significa que has aconseguit arribar-los i entusiasmar-los, cosa que no és fàcil actualment. A més, és satisfactori que els estudiants pensen en tu, com ha passat aquest any, per a participar com a ponent al Congrés d'Investigació Biomèdica, et fa pensar que alguna cosa estaràs fent bé”.

Per altra banda, pertany al grup d'Investigació Traslacional en Genètica de l'Institut d'Investigació Sanitària La Fe. Com ell mateix comenta, no concedeix el món de la genètica sense una investigació contínua, ja que és un camp en constant evolució i expansió. Com a investigador ha publicat més de 80 articles científics en revistes internacionals d'alt impacte i ha participat en més de 30 projectes d'investigació tant autonòmics com nacionals i fins i tot internacionals. Al llarg d'aquests anys, les línies d'investigació en les que ha participat sempre s'han centrat a esbrinar les causes genètiques de malalties rares i ultra rares. Entre elles el càncer infantil, els tumors hereditaris, malalties neurosensorials, i sobretot en els trastorns del neurodesenvolupament. “La investigació a la nostra disciplina és un deure i una obligació. La major part de les companyes

és el que arredoneix el meu dia a dia. Més que la transmissió del coneixement, el que per a mi és més satisfactori és el contacte diari amb els alumnes i poder transmetre'ls la meua passió per la Genètica. És molt satisfactori, quan s'interessen després d'una classe per la teua feina a l'hospital o per la teua investigació, això significa que has aconseguit arribar-los i entusiasmar-los, cosa que no és fàcil actualment. A més, és satisfactori que els estudiants pensen en tu, com ha passat aquest any, per a participar com a ponent al Congrés d'Investigació Biomèdica, et fa pensar que alguna cosa estaràs fent bé”.

I al final de tot, on trobes el moment de descans? “Els moments de tranquil·litat, desconexió i descans venen a l'arribar els caps de setmana o les vacances a Simat, per a mi el refugi del guerrer. Quan arribes a la Vall d'Alba, la natura, la tranquil·litat, les olors, la gent, els sentiments, la família i moltes altres coses intangibles fan que alliberes els pensaments i que carregues les piles per a començar de nou el cicle. Som molt afortunats de tindre un poble com el nostre i del que jo sempre faig bandera”.

L'Escoleta Infantil

Un any més ens fa molta il·lusió poder compartir amb tota la gent del nostre poble les vivències que hem gaudit amb el més menudets al llarg d'aquest curs escolar.

El propòsit de l'escoleta és aconseguir que tot l'alumnat pugui rebre una educació de qualitat adquirint les competències bàsiques que els seran útils al llarg de la seua vida.

El joc és una de les eines principals que utilitzem per a que totes les xiquetes i xiquets puguin desenvolupar-se i aprendre uns dels altres.

Les relacions afectives i emocionals són fonamentals en aquest ambient educatiu, ja que després de la família, les educadores formem una part molt important del context social dels nostres menudets.

La col·laboració entre família- escoleta és un dels pilars més importants que afavoreix el procés evolutiu de les xiquetes i xiquets a un nou món de diversió i aprenentatges.

Volem mostrar-vos en aquestes fotos alguns dels moments més divertits i creatius dels nostres artistes!!!

Bones festes
L'Equip Educatiu

CEIP Valldigna

Escrit: "L'AMPA i el CEIP Valldigna vos desitgen bones festes"

Associació d'Ames de Casa

Les Festes Locals formen part de la cultura popular del nostre poble i com a tals, la seua celebració és acceptada i esperada per les nostres veïnes i els nostres veïns. Però també són un punt de trobada que estimula la participació i la convivència, i estreta les relacions entre les famílies i les amistats.

La nova Junta Directiva de l'Associació d'Ames de Casa vol encoratjar a la ciutadania a la participació festera. Volem que Simat siga durant els dies de festa un centre d'acollida per a les persones que ens visiten, ja que és una forma de manifestar la nostra hospitalitat i de donar a conèixer una part de les nostres tradicions populars en què les dones simateres tenim, com en la vida quotidiana, un paper essencial.

Som una de les principals organitzacions que formen part del teixit associatiu de Simat i precisament per aquesta raó, fem una crida a totes les nostres veïnes i a les dones que acudeixen a les Festes perquè participen, col·laboren i disfruten dels actes programats durant aquests entraenyables dies.

Cal recordar que Simat és un municipi lliure de violència de gènere i, per això, assumim ara i al llarg de l'any, la responsabilitat de contribuir, junt amb les altres associacions locals i les autoritats, a fer del nostre poble una referència i un exemple de civisme i de respecte a la pluralitat i a les diferències en la forma de viure les Festes Locals.

Les dones som el col·lectiu veïnal més nombros de Simat i som també les que, amb el nostre suport, esforç i dedicació, ajudem a sostenir l'economia local. És per eixa raó que la nostra implicació en la vida laboral, cultural i lúdica, resulta bàsica per a mantenir la imatge que ens destaca com a un poble treballador, però també alegre, divertit i amb consciència cívica.

Després d'un any de treball en l'Associació, la nova Junta Directiva vol oferir diverses línies d'actuació a les nostres associades des del punt de vista formatiu, cultural, artístic, creatiu i lúdic, i innovar en altres activitats que considerem importants per al nostre col·lectiu (informació sanitària, mediambiental, etc.)

Aprofitem per animar a les dones de Simat a associar-se a aquesta organització —hem superat les 400 afiliacions— i participar amb propostes, idees, iniciatives i suggeriments, i fins i tot crítiques constructives, que aporten vigor i milloren la nostra activitat.

La Junta Directiva de l'Associació d'Ames de Casa Tyrius de Simat, en nom les nostres associades, desitgem a totes les simateres i simaters, a tota la comunitat humana que habita en el nostre poble, ja siguen simateres o persones provinents d'altres nacionalitats que resideixen i treballen al nostre poble, que disfruteu de les nostres Festes amb pau, llibertat, germanor i alegria.

Felices Festes i Bon estiu!

*Rosa, Carmen, Virgínia,
Elòdia, Maria, María José i Emi,
representants de la Junta Directiva.*

Societat Unió Musical de Simat de la Vallidigna

Benvolgudes veïnes i veïns, qué ganes teniem ja que arribaren les festes. Tots necessitem estos moments d'esbarjo i esplai i encara que els membres de la coral i la banda no parem de cantar a les misses i tocar pel carrer, és una cosa que ens agrada tant que estes dates són de les més importants de tot l'any per a nosaltres.

Este any a l'escola no hem parat de fer coses, la bandeta de música ha eixit a tocar a Xàtiva on varen tocar un festival i ho feren amb molt de nivell.

La nostra coral ha participat a festivals benèfics a Gandia i Tavernes on oferiren un repertori molt bonic.

La nostra banda de música ha participat a dos encontres de bandes, un a Gandia i altre a València a la plaça de la Mare de Déu.

Ara ens acomiadem recordant-vos que la matrícula de l'escola de música estarà oberta fins setembre i si t'animes a cantar a la coral tenim els braços oberts per a totes i tots.

Bones festes i molta música. La junta directiva de la vostra Societat Musical.

Marc Ferrando Pelegrí.

Marc Ferrando Pelegrí: Un prodigi musical amb una carrera prometedora. Simat de la Valldigna, València, ha vist nàixer un talent excepcional en el món de la música: Marc Ferrando Pelegrí. Amb una formació exemplar en els àmbits del piano i la trompeta, aquest jove músic ha aconseguit un grapat d'èxits i reconeixements que han marcat el seu camí cap a la cimera de l'excel·lència musical.

El 2013, Marc va començar la seva formació al Conservatori Professional de Música 'Rafael Talens' de Cullera, on va explorar amb passió els secrets del piano i la trompeta. L'any 2017, va iniciar els seus estudis amb el pianista Francisco Pérez Perelló, qui va ser un guia essencial en el desenvolupament del seu talent.

Aquell mateix any, Marc va obtenir el primer premi en dos importants Concursos Internacionals de trompeta: "Jóvenes Intérpretes Ciudad de Liria" i "Lucio Octavio Magio" a Astorga, Lleó. Aquests guardons van ser només el començament d'una sèrie de reconeixements que han anat consolidant la seva carrera.

El 2018, Marc es va unir al Conservatori Professional de Música 'José Manuel Izquierdo' de Catarroja, on continua els seus estudis sota la tutela del seu professor, Francisco Pérez Perelló. Durant aquest mateix any, Marc va participar en els concursos internacionals de piano "Vila de Xàbia" i "Maestro Serrano" de València, obtenint en ambdós el primer premi.

El 2019, va destacar en el concurs de piano "Jóvenes Valores Valencianos", on va guanyar el premi absolut. Aquell mateix any, va tenir l'honor d'actuar com a solista al piano en el prestigiós Concurs Internacional de Violí "CullerArts" de Cullera. La seva interpretació deslumbrant va deixar una profunda empremta en el públic i en els jurats.

El 2021, a Marc li va ser concedida una beca de piano de la 'Fundació Ferrer Salat', del Conservatori Liceu de Barcelona, la qual cosa li ha permès rebre classes de professors prestigiosos i participar en importants concerts organitzats per la fundació.

El maig del 2022, Marc va obtenir el segon premi en el XII Concurs Nacional de Piano 'Gabriel Teruel Machí' de Benimodo. Aquest mateix any, va ser seleccionat per formar part de l'orquestra jove 'Concertgebouw' d'Amsterdam, Països Baixos, un èxit que demostra la seva excepcionalitat musical.

El novembre del 2022, Marc va viatjar a Brussel·les juntament amb 21 músics espanyols per participar en un projecte dut a terme pel parlament i el jove

fòrum europeu. Durant aquest espectacle, va tenir l'oportunitat d'escoltar conferències impartides per membres referents d'aquestes institucions, incloent la mateixa presidenta del parlament.

Es debatia el paper de la joventut en la participació política i social, amb l'objectiu principal de desenvolupar habilitats per provocar un canvi en la societat.

L'abril del 2023, Marc va ser guardonat amb el primer premi en el 'II Concurs Nacional de Piano Ciutat de Don Benito'. I a l'agost del mateix any, tindrà l'oportunitat de viatjar a Mannheim (Alemanya) per participar en l'orquestra jove europea EYOA.

A partir de setembre, començarà els seus estudis de trompeta a la prestigiosa escola superior de música 'Reina Sofía' de Madrid. Marc ha participat en nombroses actuacions arreu de la península organitzades pel Cicle 'Amadeus', dirigit per l'artística Teresa Flores Delgado.

A més, ha rebut classes de prestigiosos pianistes com Dimitri Bashkurov, Mariana Gurkova, Luka Okros, Rintaro Akamatsu, Luís Fernando Pérez, Mishha Dacic, Josu de Solaun, José Enrique Bagaría, Juan Lago, Pablo Galdo, Tensy Krismant, Wang-Ing Ong i Chi-Han Chai.

Amb la seva passió, dedicació i talent excepcional, Marc Ferrando Pelegrí continua encisant audiències al voltant del món amb la seva música. És un jove prometedor que deixa una empremta indeleble en cada nota que interpreta. El futur de la música valenciana brilla amb la seva presència, i estarem expectants per veure els grans èxits que encara ha de conquerir.

EL CF SIMAT

un nexce d'unió social per a totes les simateres i simaters

El CF Simat ha posat punt i final a la temporada 2022/2023 i continua proclamant-se com a una de les institucions del poble que més famílies i aficionats arrastra cada any. I és que, el valor que té el club, a banda dels èxits i les victòries, és precisament aquesta labor social de germanor i sentiment de poble entre tots els habitants del nostre municipi o de municipis veïns.

Aquest any, s'ha continuat amb aquest procés de formació des dels xiquets i xiquetes de la categoria benjamí fins a l'equip amateur. Una formació basada en l'aprenentatge esportiu i amb els valors que això comporta, com el respecte, la inclusió o l'esforç. Esportivament hi ha hagut resultats de tot tipus, però cal fer menció especial del nostre Aleví "B", que s'ha proclamat, per segona vegada consecutiva, campió de lliga.

De cara la campanya vinent, el CF Simat, prepara una temporada il·lusionant, amb nous projectes forts i ambiciosos, ja que, després d'uns anys, tornarem a comptar amb totes les categories possibles del futbol base i amb una plantilla d'entrenadors molt formada. A més a més, sumem la incorporació, per primera vegada en la nostra història, d'un segon equip amateur (CF Simat "B") que funcionarà com a filial del nostre primer equip. Es tracta d'un filial en el què els jugadors autòctons simaters formaran la gran part de la plantilla. Del nostre equip femení, no cal ni parlar, perquè continuarem, una temporada més, com a un dels clubs de referència del futbol femení entre els pobles veïns, i això parla del nostre esperit inclusiu.

De la mateixa manera, convidem al poble al 1r Trofeu Festes de Simat que tindrà lloc el dia 3 d'agost, la vespra de festes, a les 20:15h, en un partit que enfrontarà el CF Simat i el CE Perelló.

Així que amb molta il·lusió, el club acaba aquesta temporada i comença a preparar la següent en la que vos volem fer a tots participants! Vos esperem!

Femení

Benjamí

Aleví A

Aleví B

Infantil A

Infantil B

Cadet

Juvenil

Amateur

NOCTURNA A PINET

Tot va començar fa uns anys quan una quadrilla tingué la iniciativa de fer una excursió nocturna a la població veïna de Pinet aprofitant un dia d'agost que hi havia lluna plena. Pinet és un poblet que compta amb tan sols cent cinquanta-sis veïns i està ubicat a uns set kilòmetres del Pla de Corral.

Així, la marxa comença cap a les huit de la vesprada en els quatre camins i el punt de trobada és l'escoleta.

Els primers tres kilòmetres tenen un pendent molt pronunciat on es troba la pedrera del Buixcarró que et fan pensar si seguir avant o tirar cap enrere. Ara bé, continua en una superfície plana per a després tornar a baixar i entrar a Pinet.

En arribar ens espera una taula llarguíssima per a sopar que ens preparen en l'únic bar que existeix al poble.

La tornada és la part més divertida de l'excursió perquè es fa de nit i cadascú porta la seua llanterna. A més, aquest context dona lloc a contar alguna història, anècdota o conte de por que fa que els més menuts no es solten de la mà dels majors.

Per acabar, cal dir que avui en dia aquesta excursió s'ha convertit en una tradició en la qual cada any participen més persones i de qualsevol edat.

Qui s'hi apunta?

LORIFI

Recentment reconegut per la Fundació de pilota Valenciana pel seu gran llegat

Simat de Valldigna, 24 de març de 1968. En aquest poble va nàixer una de les figures més destacades de la Pilota Valenciana en la modalitat de raspall: Luis Francisco Cucarella Mas, conegut com a Loripet o Lorifi.

El seu palmarès és un testimoni del seu talent i dedicació a aquest esport autòcton valencià. Lorifi ha aconseguit en la seua trajectòria grans èxits en el campionat per equips de raspall, guanyant el títol el 1991, 1993 i 2005. A més, va estar subcampionat en les edicions del 2006 i 2007. En l'àmbit individual, va destacar com a subcampionat del Campionat Individual de Raspall el 1988, 1989 i 1993.

El Trofeu Mancomunitat de municipis de Sator també ha vist l'esplendor de Lorifi, ja que va aconseguir el títol en les edicions del 2007 i 2010, i va ser subcampionat el 2008. Aquests èxits indiquen la seva influència en el món de la pilota valenciana.

Recentment, la Fundació Pilota Valenciana ha reconegut l'excel·lència de Lorifi en aquest es-

port amb un homenatge especial. Aquest reconeixement destaca la seva dedicació, habilitats tècniques i contribució al desenvolupament de la pilota valenciana.

La seva habilitat amb el raspall i la seva honradesa en el joc el converteixen en un referent per als jugadors més joves. Tot i la seva retirada, Lorifi continua sent una figura respectada en la pilota valenciana.

Amb la seva dedicació i passió per la pilota valenciana, Lorifi ha deixat una empremta imborrable en aquest esport. El seu llegat continuarà inspirant les futures generacions de jugadors, mantenint viu l'esperit de la pilota valenciana raspall en els trinquets de tota la Comunitat Valenciana.

*Un ben merescut reconeixement.
Enhorabona Lorifi!!!*

ALEJANDRA

una simatera promesa de la Doma Clàssica i campiona de la Comunitat Valenciana

En el món de l'esport hi ha històries d'èxit que inspiren i motiven als demés. Alejandra, una jove amazona de Simat, és un clar exemple d'aquestes històries inspiradores. Des de la seva primera experiència amb els cavalls als cinc anys, Alejandra ha treballat incansablement per convertir-se en una destacada competidora de Doma Clàssica. Amb només 18 anys, ja ha aconseguit un seguit d'èxits i es perfila com una promesa del món eqüestre acompanyada pel seu cavall Marengo.

Alejandra va descobrir la seva passió per l'equitació des de xiqueta, quan va muntar per primera vegada a cavall. Des de llavors, ha dedicat innumerables hores de treball dur i dedicació per millorar les seves habilitats eqüestres de la mà del seu primer professor Juan Miguel Gascón a Tavernes. La seva perseverança i talent natural l'han portada a créixer com a amazona i a destacar en la disciplina de Doma Clàssica, treballant actualment al costat de Pablo Herrera.

A l'any 2021, Alejandra va començar a competir i a destacar en la categoria Juvenil de la Lliga de la Comunitat Valenciana. Amb el seu esperit competitiu i la seva habilitat tècnica, va guanyar dues proves d'aquesta lliga a Elx i Oliva. A més, va aconseguir una meritòria tercera posició en la classificació final de la Lliga, consolidant-se com una jove prometedora en el món eqüestre. A més va aconseguir un tercer lloc al Campionat Autonòmic celebrat a Alacant, augmentant encara més el seu prestigi en aquest esport.

La consagració va arribar en la temporada 2022, Alejandra va trencar barreres i es va convertir en una competidora de renom en la Lliga de Doma Clàssica de la Comunitat Valenciana. Va guanyar quatre de les sis proves disputades, demostrant una progressió constant i una habilitat excepcional en la disciplina. Aquesta destacada actuació la va situar en la segona posició de la classificació general de la Lliga. A més, va aconseguir el títol de Campiona Autonòmica en una actuació brillant al Campionat Autonòmic disputat a Nàquera i on va guanyar amb solvència les dos proves de la competició.

El salt a nivell nacional es va produir en diverses proves nacionals classificatòries per el campionat d'Espanya. En aquestes competicions, va aconseguir dues victòries impressionants, una a Nàquera i altra a Murcia, demostrant el seu nivell d'excel·lència i guanyant el respecte dels seus competidors. Al Campionat d'Espanya celebrat a Madrid en setembre, Alejandra es va classificar en una admirable sisena posició, una fita destacada en aquesta competició d'alt nivell. Aquest resultat li va valer el reconeixement com a Esportista d'Èlit per part de la Comunitat Valenciana.

Actualment, Alejandra està entrenant intensament per afrontar nous reptes en la seva carrera esportiva. Amb la seva jove edat i el seu gran talent, està preparant-se per competir en la categoria superior que li correspon. A més de la seva dedicació en l'àmbit eqüestre, Alejandra està estudiant Enginyeria Mecànica a la Universitat Politècnica de València, demostrant que té una ment àgil i una passió per l'aprenentatge.

L'EXCEL·LÈNCIA TÉ PREMI

Des de ben menut, les docents ja avisaren que Àlex Mora tenia una capacitat especial per a l'estudi; i anys després, el propi Àlex ha demostrat que no estaven equivocades. Durant aquests darrers anys, el jove simater ha evidenciat ser un dels millors estudiants de la Comunitat Valenciana, aconseguint una nota mitjana de 10 durant la seua etapa en Batxillerat que li ha permés rebre la Matricula d'Honor i el Premi Extraordinari d'Humanitats 2023, obtenint una de les millor notes en les Proves d'Accés a la Universitat 2023 (13'72), participant en les Olimpíades Clàssiques i Lingüístiques celebrades en València i obtenint una de les 3 millors puntuacions, colant-se entre els millors participants del Premi Odissea de manera consecutiva en 2022 i 2023, entre molts altres reconeixements. Si a tot això li sumem la seua característica amabilitat i bonança, Àlex esdevé una immillorable representació del nostre poble i un exemple a seguir per a tot jove estudiant.

BIBLIOTECA PÚBLICA

Possiblement, quan pensem en la paraula BIBLIOTECA PÚBLICA, la primera imatge que ens ve al cap és un espai replet de materials de lectura, que s'ofereixen en préstec. Però una biblioteca és molt més, és un espai per relacionar-se, per a estudiar, per a buscar informació, ha de ser un espai agradable, per que els usuaris son el més important per a la vida de la biblioteca.

La primera biblioteca que apareix documentada a Simat, es a l'any 1894 (el pròxim any complirem els 130 anys), quan es va publicar la notícia sobre la inauguració del **Círculo Instructivo, a la plaça de la Constitució**, i senyalen l'existència d'una biblioteca.

La primera biblioteca de 1894

Més tard i segons un document datat a l'1 d'agost de 1966, apareix un expedient amb una relació detallada de llibres de la biblioteca pública, que són entregats en dipòsit a R. Mansanet, a una casa particular concretament en l'avinguda de la Font Menor 70. Junt amb la relació de llibres, es troben les normes d'utilització per al bon funcionament del servei, entre les normes, cal destacar, que el préstec era totalment gratuït (aquest és un dels pilars fonamentals de l'ús dels serveis de les biblioteques, la gratuïtat), es deixava un llibre per persona, el termini de préstec depenia de les característiques del llibre, i l'hora de préstec era tots els dies de 8 a 9'30.

Un altre dels locals utilitzats com a biblioteca, era al carrer Crist de la Fe, on es podia acudir els dissabtes per la vesprada per realitzar els préstecs de llibres. Amb el temps aquest local, va passar a formar part de l'actual Ajuntament.

Quasi un segle després de trobar la notícia sobre la primera biblioteca, a l'any 1983 l'Ajuntament va signar un Conveni amb la Conselleria de Cultu-

ra. Està data va ser fonamental per al naixement del servei bibliotecari, tal com el coneguem avui en dia. La Conselleria dotaria de mobiliari, d'un lot fundacional important, de formació i assessorament al personal bibliotecari. A canvi l'Ajuntament proporcionaria el local i el personal qualificat.

Es en aquest moment quan l'Ajuntament va llogar una planta baixa al carrer Jaume I, just enfront de l'actual bar Bicoca, per a ubicar la biblioteca. Ací es va mantindre fins que es van acabar les obres de la Casa de la Cultura, en 1989.

Activitats de foment lector a la biblioteca
Avinguda Jaume I, en 1988

primer? biblioteca al primer pis 1991

La biblioteca, es va instal·lar al primer pis. La biblioteca, disposava d'una sala de lectura, un dipòsit i un despatx per a realitzar la gestió interna. A la planta baixa es trobava el centre mèdic. Però quan el centre mèdic, es va traslladar a l'Avinguda de la Vall d'Alto, i es va realitzar l'actual remodelació de l'edifici, a l'any 2011, la biblioteca va passar a la planta baixa, on es troba en l'actualitat. Durant el termini de temps que van durar les obres, a la Casa

de la Cultura la biblioteca es va traslladar al teatret de la Parroquial.

Respecte al fons documental, la primera relació de llibres documentats dels què tenim notícia data de 1966, el fons constava de 250 llibres. Actualment, tenim catalogats 15718 documents, a més dels llibres en el dipòsit i de secció local que encara estan per catalogar.

Parlem de documents i no de llibres, per què en el fons municipal ens trobem a més de llibres, documents gràfics, sonors, cartells, llibres de festes de Santa Anna o Sant Antoni, llibretes signades per diferents pujades a les muntanyes o documentació relacionada en associacions, tesis redactades per gent de Simat de la Vallidigna... en fi tot allò que es genera a la població i pot ser d'interès per a mantindre la memòria dels seus habitants viva (funció que s'encarreguen de guardar i supervisar els bibliotecaris locals).

Sobre les noves tecnologies, dir que el primer ordinador va arribar a la biblioteca, a l'any 1998, i sols era sols per a la gestió interna. Curiosament va ser en aquest ordinador on es va instal·lar el primer correu electrònic que es va tenir a les dependències municipals. Pocs anys després arribarien els ordinadors per als usuaris.

Hem parlat de l'edifici, dels documents i de la introducció de les noves tecnologies a la biblioteca, ara anem a parlar del personal.

Actual biblioteca 2011

Per a dur a terme la contractació del bibliotecari/ària, es van publicar les bases, per a realitzar el procés de selecció del personal. Al ple del 5 de desembre de 1983 es va notificar a l'actual bibliotecària la incorporació al seu lloc de treball. En el ple de l'Ajuntament del 25 d'abril de 2000, es reconeix el lloc de treball de la bibliotecària, la categoria de funcionari públic.

L'horari a l'any 1983, era de 20 hores setmanals, però els serveis i les necessitats van començar a créixer i també l'horari. En 1992 es va contractar a una segona persona, per la qual cosa, es van incrementar també les hores d'obertura al públic, en l'actualitat la biblioteca obri 42,30 hores setmanals. Menys el l'horari d'estiu.

Ambdues persones porten a terme les tasques diàries de préstecs, devolucions, ordenació, atenció, planificació de compres, catalogació i foment lector. Tasques que no es varen interrompre durant la pandèmia, però sí que es varen veure un poc modificades. Els préstecs i les devolucions estaven controlats, per les mesures sanitàries necessàries, per a garantir la seguretat dels usuaris. Els llibres passaven a un espai de quarantena abans de tornar a ser utilitzats.

Durant l'any passat es van registrar uns moviments de préstecs/devolucions de 21.326 documents. En aquesta xifra no estan inclosos els documents o els llibres que es deixen per a consultar en sala (ja que els llibres en dipòsit que formen part de la col·lecció local no es deixen en préstec), ni els usuaris que venen per a fer ús dels ordinadors.

Per últim queda parlar dels nostres usuaris, usuaris que demanen cada vegada més serveis i més actualitzats, molt necessaris en aquests moments on la tecnologia forma part molt activa del nostre dia a dia, les biblioteques locals tenim la obligació d'oferir totes les facilitats per a que els nostres ciutadans puguin tindre les mateixes oportunitats que els de les grans ciutats.

Hem intentat resumir 129 anys de la nostra història amb uns quants paràgrafs, mostrant el nostre present per reafirmar que la biblioteca és un element que creix amb el poble, dona suport cultural i educatiu als usuaris, que son el més importat que tenen les biblioteques. Ens devem a ells i de vegades sembla que som, com el Quixot lluitant contra molins, perquè volem que les tasques de foment lector, siguin les prioritàries, en el dia a dia de la biblioteca.

Per acabar si haguérem d'agafar una imatge en concret que simbolitzarà l'esperit de la biblioteca, seria l'escultura de la persona major, que gaudeix de la lectura en la Font Gran, formada per xicotetes fotografies de tots aquells usuaris, que fan servir la biblioteca i que son els protagonistes de la nostra història.

TOT ALLÒ QUE LI DEC AL MEU POBLE

de Lourdes Boïgues i Chorro

Este curs escolar m'ha resultat molt profitós en termes literaris. De fet, he realitzat un total d'11 visites a escoles i instituts de diferents municipis. En quasi totes les xarrades, l'alumnat ha repetit dos preguntes:

- Què es necessita per a ser escriptora?
- Es pot viure bé de l'escriptura?

Per a la primera pregunta, sempre tinc preparada la resposta. Els dic que els ingredients per a ser escriptora són molt bàsics:

1. Imaginació.
2. Coneixement de la llengua o l'idioma.
3. Perseverança.
4. Paper i tinta /ordinador (evidentment).

Respecte de la imaginació, els explique que és la capacitat per a visualitzar i recrear objectes, persones i situacions que no estan presents. I que eixa capacitat s'obté principalment durant la infància, quan el nostre cervell està fresc.

En este sentit, els explique jo vaig tindre la immensa sort de nàixer en un poble, Simat, on vaig passar la meua infància i primera joventut. I que, a més, vaig ser afortunada de créixer en un època en la qual pràcticament no existia l'electrònica.

En Simat es va forjar la meua imaginació. Jugant amb les meues amigues al carrer, corrent per la muntanya, buscant basses a l'estiu, planejant noves formes de diversió i interactuant personalment amb elles (no vaig disposar de telèfon fixe fins als 18 anys). Aquelles vivències van exercitar el meu desenvolupament neuro-cognitiu, a pesar que jo no n'era conscient.

La ciència ha demostrat que, sense imaginació, no podríem preveure els perills, no podríem comunicar-nos ni sentir empatia, no podríem crear ni evolucionar... En fi, el món seria molt més hostil i avorrit.

Però la imaginació s'ha de conrear des de que som bebès. No solament amb jocs i simulacions, sinó també llegint. De menuda, em passava

hores a la biblioteca de Simat. I en la meua escola vaig aconseguir ser bibliotecària!

Quant a l'ingredient 2, també recomane la lectura a l'alumnat. Les normes ortogràfiques i gramaticals s'han de memoritzar i són complicades, però si llegeixes a sovint, acabes interioritzant-les. I puc donar fe d'això: a mi em va costar molt aprendre a escriure i llegir bé; els meus pares i mestres estaven preocupats. Quin era el problema? On estava la solució? Jo mateixa vaig trobar la via correcta. La biblioteca de Simat. Aquelles històries de fantasia em van enlluernar. Sense adonar-me'n, els llibres van enriquir el meu vocabulari i la meua comprensió.

Respecte de la perseverança, està basada en la paciència i el sacrifici. Actualment estes virtuts estan mal vistes, poca gent té paciència i està disposada a sacrificar-se. Per quina raó? Perquè ens hem acostumat a la immediatesa: "Jo vull açò i ho vull ara". Però la meua perseverança és fruit d'aquells primers anys, en els quals no hi havia internet ni xarxes socials. Si volies aprendre el significat d'una paraula nova, havies de buscar-la en un diccionari. Si volies saber el final d'un conte, havies arribar fins a les darreres paraules (escrites o orals). Si t'agradava un sèrie televisiva, no la podies veure d'una *sentada*; havies d'esperar el següent capítol fins a la setmana següent i, mentrestant, fantasiejar amb les amigues sobre el que passaria i el que no volies que passara.

Tot açò i més li ho dec al meu poble: aquella xiqueta que jugava, llegia i imaginava històries ha arribat a ser una escriptora amb 21 obres publicades i 7 premis literaris. La meua darrera obra és "Més enllà de Nostraciutat", que vaig tindre el plaer de presentar a Simat el dia 31 de març.

Amb este llibre, la meua imaginació ha tingut la immensa gosadia de crear un món completament diferent al que coneixem. Un món aparentment ideal, on mai fa fred ni calor, hi ha aigua i menjar a pleret, els carrers estan nets, les persones tenen treball, etc. La protagonista és Aurora, una xiqueta curiosa que es fa mil preguntes i que vol saber-ho tot. Una nit sa mare desapareix misteriosament i la vida perfecta d'Aurora es trenca. A partir d'eixe moment viurà aventures perilloses, coneixerà gent estranya i descobrirà que els límits poden superar-se.

Quan escric, no m'agrada ser moralista; però evidentment plasme els meus principis, allò que he après i que he viscut. "Més enllà de Nostraciutat" ajudarà a les nostres criatures a pensar de forma crítica, a reflexionar sobre temes com la immigració, l'amistat, la igualtat, la llibertat i les obligacions, etc. Sobretot, els farà passar bons moments, que és el que realment pretenc quan escric.

A aquella Aurora que vaig ser jo; a aquella xiqueta tímida i curiosa que de vegades se sentia com l'aneguet lleig del conte; a aquella menuda que va salvar la imaginació... va dedicada la meua nova obra.

I recordant la segona pregunta que em fan les criatures: "Es pot viure bé de l'escriptura?". Jo conteste que sí. Potser econòmicament no. Però emocionalment sí. També els dic que si volen ser rics es dediquen a ser futbolistes, *influencers* de moda, inversors de *criptomonedes*, etc. Però que la vida és molt més que gastar diners. La felicitat no es compta, es conta.

Com he dit, tot açò ho vaig aprendre ja fa anys, quan era una criatura que esperava les festes de Simat amb il·lusió. Que llegia el llibret de les festes, que li pegava a les cucanyes amb un pal, que sopava a la fresca amb les amigues, que ballava en les revetles, que escoltava desfilars la banda de música, que mirava els focs artificials amb els ulls oberts com a plats.

Tot el que li dec al meu poble és el que sóc. I això és molt!

ELIA S. TEMPORAL

Elia Saneleuterio Temporal va nèixer a Simat de la Vall d'Albufera el 19 de maig de 1982. Va estudiar Filologia Hispànica, Magisteri i Màster en Didàctiques Específiques. El 2011 va defensar una tesi doctoral sobre poesia contemporània i des del 2012 treballa al Departament de Didàctica de la Llengua i la Literatura de la Universitat de València, on és professora titular, directora del grup de recerca Talis i del congrés internacional CICELI. Les seues publicacions acadèmiques versen sobre literatura i ensenyament de l'escriptura, i es recullen a centenars d'articles, monografies i assajos. Respecte a la seua faceta literària, conrea diversos gèneres des de ben menuda: els seus primers poemes i relats van ser premiats als Premis La Xara, que l'Ajuntament de Simat va convocar als anys noranta.

Actualment, és vicepresidenta de l'Associació Valenciana d'Escriptors i Crítics Literaris (CLAVE) i tesorera de la Plataforma d'Escriptores de l'Arc Mediterrani. Des del 2015 exerceix com a secretària dels Premis de la Crítica de la Comunitat Valenciana, guardó que va obtenir el 2007 amb el seu primer llibre. La seua poesia ha estat reconeguda en d'altres ocasions i també recollida en revistes com *Barcarola* o *21veintiúnversos* i antologies, tant a nivell nacional com internacional, com ara *Verba volant* (lanua, 2022), *Gandia. Capital Literària* (Lletra Impresa, 2018), *Miradas para compartir la luz* (Boreal, 2016), *Cartografías de Orfeo. Antología de la joven poesía valenciana* (editorial Isla Negra de Puerto Rico, 2014) o *MAPA. Antología poética. 30 poetas valencianos en la democracia*, (Carena, 2009). També ha sigut convidada recurrentment a les exposicions del DonArt, comissariades per la poeta argentina Adriana Serlik, amb el suport de l'Ajuntament de Gandia.

Entre els seus poemaris, publicats tant en castellà com en valencià i signats des de 2016 amb el segon cognom, trobem títols com *Cuaderno de las tres estaciones* (2021), *180º* (2019), *Al nord amb els teus ulls* (2016), *Poetes d'exili* (2016), *Encara sospire nits* (2007) o *De cómo ya no duermo sola* (2006).

El seu projecte més recent, *a/ brazadas* (2023), és un diàleg virtual amb la poeta Mar Busquets-Mataix. Us convidem a conversar amb elles mitjançant l'aplicació ABpoesia, disponible de manera gratuïta en la URL www.abpoesia.com o accedint a través del següent codi QR:

Compartim alguns fragments de l'obra de Elia S. Temporal.

*Abans de tu era la nit,
era la contínua cavalcada de les nits,
els llençols freds, el camí fred.*

*Abans de tu era la mar
i la terra, i la mirada.*

Era el fracàs de la mirada.

(*D'Encara sospire nits*, Edicions 96, 2007)

*Totes nosaltres estampàvem de vida la terra,
les parets tremoloses
d'escoles de xiquets tremolosos com tu.
Tremola la pell de la pluja quan toques el nord.
Te'n recordes?*

(*D'Al nord amb els teus ulls*, Neopàtria, 2016)

*Encara busques un cor, encara
cerques l'espasa?*

No, tu ja no recordes.

*Esperes, vestit de tots els diumenges,
en la lluna incerta l'estació de la vida.*

*Esperes un destí que no ha d'arribar-te ja mai.
(Mai tornaràs a ta casa).*

Ta casa

és un dia rogenic que encara no trepitjàrem.

(*De Poetes d'exili*, Ajuntament de Mislata, 2016)

Todo lo sólido y firme se licua.

*No desvanece, no se dispersa
en el viento.*

Impregna tu tierra.

Empapa tu tierra

en este canje de fluidos en el que nadie queda indemne.

(*De 180º*, Lastura, 2019)

MARÍA COMPANYY CHORRO

María Company Chorro ens presenta l'Apagafanals, una breu història sobre la vida plena d'un treballador humil que s'enorgulleix de la seua labor. El seu principal objectiu d'aquest àlbum il·lustrat és escapar de l'estigma social present en la major part dels contes infantils que es publiquen actualment, els quals engrandeixen certs treballs i fan que uns altres semblin, en comparació, inferiors, indesitjables o poc atractius per a desenvolupar una carrera professional. Un format que ensenya als més menuts el valor dels treballs essencials, per a fomentar actituds de gratitud i respecte, oferint una visió real i estadística de la vida laboral adulta.

L'autora, mestra de vocació i professió, va néixer a Simat de la Vall d'Alto al 1997. Es considera una apassionada de l'educació, advocada a la creació de contingut educatiu de qualitat, integrador i estimulador per a xiquets i xiquetes de totes les edats. L'Apagafanals es una de les seues primeres obres, a més d'una de les moltes novetats incloses al món de la literatura infantil, degut als canvis al llarg dels darrers anys a la nostra societat, que és avui molt més inclusiva, adaptada i dinàmica.

Una docent compromesa, creativa i curiosa. Sent curiositat per entendre com aprenen els i les seus alumnes, i està en constant procés de creació de contingut per fomentar-ne l'aprenentatge. En el futur, voldria aprofitar les seues idees per proporcionar les famílies i altres docents amb històries, contes i materials que fomenten el pensament crític i la creativitat, treballant valors i aportar així un xicotet canvi en el desenvolupament de la nova educació.

MARIA TALENS

GUARDIÀ DE LA VALL

*Estos versos són per tu, guardià de la vall
grandiosa figura d' història impregnada.
Estos versos són per tu, portador de relats
reflectits per tots els teus racons,
en cada pedra, en cada cantonada.
Has romangut dret, malgrat el pas del temps,
de pluges i de vents, d' oblits i d' ignorància.
Has romangut dret, puix hi ha qui no oblida
que formes part d' un poble,
que ets la nostra història.
Et mantindràs ferm, guardià de la vall,
acaronat per la brisa d' un mar blau
un mar blau que subjuga, que imanta.
Embolcat en un mant de verdor,
verdor que enamora la mirada.*

Maria Talens

QUAN T' ENVOLTA LA NIT

*Al fons la muntanya
oculta el sol
portador de la llum
que els teus murs dauraven.
La tarda es difumina
per la teua imatge
grandiosa, atraient,
deixant pas a les ombres.
La foscor t' envolta
com un ritu ancestral
com un suau
i complaent embolcall.
La teua silueta retallada
per la llum de la lluna
compon una imatge
única, inoblidable.*

Maria Talens

El fantasma de “l'agüelo”

Un dia de molta calor i amb una paella al davant, un grup de gent de diferents edats i condicions, prengüérem la decisió de fer teatre. Fou proposta del retor de Simat per tal de poder fer la festa de Sant Antoni.

Començarem els assajos amb molta illusió. Hem passat moments divertits i d'angoixa quan la cosa no eixia, però gràcies al treball, les aportacions de Jorge i a les relacions que s'han establert en tot el grup, ho hem passat molt bé, i hem format “una xicoteta família”.

Després de tants anys sense fer-se teatre, no ens esperàvem l'acollida que tinguérem. Pensem que una gran part fou per representar-se al teatret de la parroquia, eixe lloc que ens recorda la infantesa de molts simaters i simateres.

Agraïm a tot el poble l'acceptació que ha tingut aquesta iniciativa, també a Benifairó i a Barx. Moltes gràcies per la vostra acollida.

Gràcies a les aportacions de les entrades, s'ha pogut celebrar la festa de Sant Antoni, arreglar una part del teatret, i participar en la confecció dels nous guions que estrenarem aquestes festes. A més, la *Campanya del Kilo* en favor de Càritas que s'organitzà els dies de representació va ser un èxit.

Aquesta iniciativa també ha donat peu a que es formen altres grups de diferents edats interessats en fer teatre. Esperem que ho gaudiu tant o més que nosaltres.

Agraïts de tot cor a Jorge (*alma mater* del teatre), i a tots vosaltres, per les vostres paraules d'ànim que ens heu donat al llarg de totes les representacions.

Bones festes i que no pare el teatre!

HARDCORE curtmetratge

La relació de Simat amb el món audiovisual, encara que pugui semblar fugaç i efímera, no ho és tant. En 1964 l'actor belga Jean Pierre Talbot va donar vida al personatge de Tintín en la cinta 'El secret de les taronges blaves' entre les ruïnes del monestir de la Vall d'Alto, i en 1988 Óscar Ladoire i el Gran Wyoming van buscar en Simat alguna de les localitzacions de la comèdia 'Esa cosa con plumas'.

També Simat ha donat un dels millors crítics de cinema de la segona meitat del segle XX, Rafa Ferrando, cinèfil reconegut que va estampar les seues opinions sobretot en la Cartellera Túrria.

No obstant això, excepte els personatges secundaris triats entre la població local per a les aventures de Tintín, cap simater ni simatera havia sigut protagonista fins que en 2021 Adán Aliaga, autor nominat quatre vegades als Goya, va narrar en el curtmetratge 'Hardcore' les meues ganes de viure

malgrat la meua tetraplegia, però també la meua lluita per defensar el meu dret a deixar de viure quan considere que les circumstàncies se'm posen irreversiblement adverses. És un curtmetratge que sota la direcció d'Aliaga ha sigut premiat en multitud de festivals i porta camí de convertir-se en una nova fita en el palmarés del cineasta de Sant Vicent del Raspeig.

Poc abans que Aliaga començara a rodar Hardcore en la pròpia casa meua com a escenari principal, jo mateix ja havia fet els meus pinets al cinema amb la direcció i muntatge d'un curt de temàtica local, costumista, i amb un elenc de curiosos personatges íntegrament locals mitjançant els quals vam traslladar agudes crítiques al establiment, i que va resultar un èxit en la plataforma Youtube. 'l'Enyor', com es va titular aquesta primera incursió, va acumular milers de visualitzacions en poques setmanes, la qual cosa em va animar a preparar un segon lliurament en el qual ja vam mostrar millor maneig de les tècniques de muntatge.

Potser aquells curts van contribuir a l'interès d'Adán Aliaga pel llorejat projecte d'Hardcore'.

El curt, produït per Jaibo Films, tracta de descriure, en essència, la meua capacitat de sobreposar-me a una situació traumàtica després d'un accident de trànsit ocorregut fa ja 18 anys, i demostrar que les esperances, els desitjos i les il·lusions poden ser per a un tetraplègic les mateixes que per a la resta. Senzillament disfrutar d'allò que m'envolta, amb permís del dolor, sense permetre que les limitacions físiques et facen diferent.

El projecte ha rebut ajudes de la Generalitat i els seus drets han sigut adquirits per À Punt, i des de la seua estrena ha acaparat diversos premis, entre ells el premi Fragments en la 7ª edició del festival DocsValència, el premi al millor curt en valencià en la 25ª edició del Festival Internacional de Cinema de Vila-real, o el premi Berlanga al millor curt-documental, i ha sigut a més seleccionat per a la seua exhibició en festivals candidats als Premis Goya, i almenys en un internacional.

Despertar l'interès per la narrativa audiovisual i les seues tècniques, en un moment en el qual la joventut mostra preferències per les imatges i les plataformes de vídeos curts, seria també un objectiu a afegir al curtmetratge que protagonitze. Tot és animar-se.

RAFA BOTELLA MARTÍ

Raul Huet Bar Poliesportiu

Raul Huet treballa al món de l'hosteleria des que era molt jove. Ara, junt amb la seua dona Marina i l'ajuda dels seus fills Shania i Aimar, han començat un projecte en comú que no ha fet més que créixer.

Des d'un xicotet bar a la piscina municipal de Simat, ha portat el nom del nostre poble a diferents certàmens, on ha aconseguit emportar-se diversos guardons: Fiescrem 2022, Cacaú d'Or 2022, Cremaet, i el 2n millor entrepà de la Comunitat Valenciana.

Els "cremaets", fantasia de Raul, i els entrepans farcits de figatells i embotits de la carnisseria d'Olegario, son algunes de les especialitats que podem assaborir al seu establiment.

Li augurem i li desitgem tot un futur ple de reconeixements després de tota una vida dedicada a l'hosteleria. Perquè treballant de valent i amb il·lusió s'arriba molt lluny.

Gheorghe Chelaru

El nostre veí Gheorghe Chelaru entrevistat per Lourdes Bataller

Gheorghe Chelaru, 35 anys. Va vindre a Simat en 17 anys. Actualment està casat (la seua dona va vindre amb ell). Tenen 2 xiquetes, Mireia de 8 anys i Anaïs de 2 anys.

Què et va motivar a eixir del teu país?

No veia futur. Vaig acabar l'escola i no tenia feina. Després d'acabar la bàsica, vaig fer un mòdul de 2 anys de "costurer". Ajudava a mon pare en l'agricultura i vaig decidir fer la meua vida

Va a ver-hi alguna raó específica que et va portar a prendre aquesta decisió?

Un dia em va cridar el meu germà (un dijous) per a vindre a Espanya i en diumenge ja estàvem ací. Vaig haver d'arribar a Lisboa com a turista, i a la duana vaig haver d'ensenyar 500 € per a poder passar-la.

Què has après de la teua experiència a l'estranger?

Vaig vindre tan jovenet ací (17 anys) que jo m'he format ací. Ací la gent és molt oberta, i al vindre tan jove, em considere "simater d'origen romanés"

Quins aspectes de viure a l'estranger gaudeixes més?

Hi ha molts. Per exemple, la gent, la manera de viure ací, però sobretot les festes, i més ara que estic en aquest món. (tinc dos bars, Bicoca des de fa 9 anys i el Junior de fa 1 any)

Hi ha alguna experiència o tradició cultural que t'haja impactat especialment?

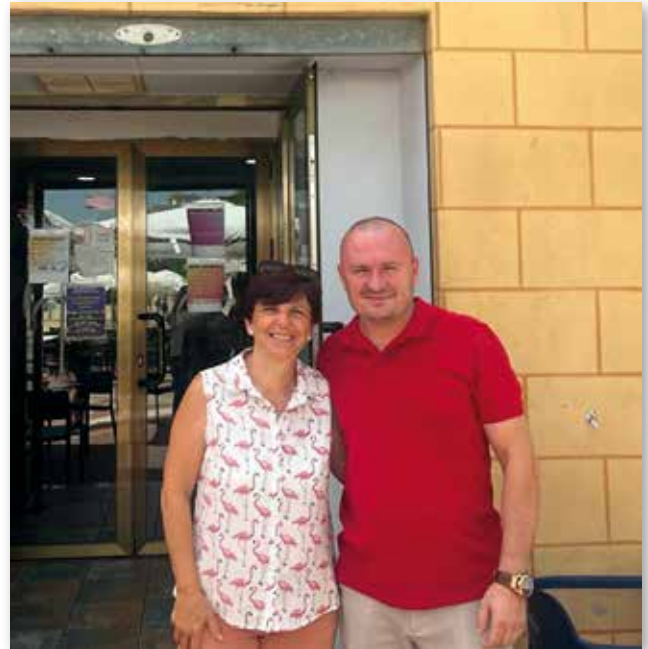
Com he dit abans, les festes. Aquest poble és únic per a les festes.

Quines són les principals diferències culturals o socials que has observat entre el teu país d'origen i el lloc al qual t'has mudat?

A Romania, la gent és més tancada. Allí també hi ha festes (al meu poble no). Per anar de festa, el poble més a prop està a 25 km del meu. La festa en el meu poble és bàsicament religiosa.

Et sents integrat en la comunitat on et trobes actualment?

Sí, com he dit abans, em considere simater d'origen romanés

Ha sigut fàcil fer amics i relacionar-te amb les persones locals?

Sí, sóc una persona oberta i no tinc problemes per a relacionar-me amb la gent.

Hi ha alguna cosa que estranyes del teu país d'origen?

La família. Tinc allí els meus pares i dos germans

Quines són les principals coses que valores d'aquest poble?

Tinc ací la meua família. La dona i dues filles, i també moltes amistats

Consideres que aquesta experiència lluny del teu país d'origen ha influït en la teua manera de pensar o en la teua perspectiva sobre la vida? En quin sentit?

Sí, jo pense que he evolucionat i crec que la gent del meu poble no ha canviat. Continua molt tancada.

Tens plans per tornar a Romania en algun moment?

De moment no. No vull tornar. Tinc el futur ací. Les meues filles han nascut ací.

Quins consells donaries a les persones que estiguen considerant vindre a viure a la Comunitat Valenciana?

Que ací hi ha molta feina si tens ganes de treballar, i les condicions de vida són millors.

Simaters al món

Carme Arnal, experta en comunicació audiovisual, ens ofereix la meravellosa oportunitat de connectar amb Simaters d'arreu del món i descobrir les seues històries, vivències i perspectives. Amb habilitat i passió ha convertit les seves entrevistes en una eina poderosa per construir ponts i celebrar la diversitat que ens enriqueix com a societat global.

joguets als xiquets; i, segons la tradició, arriba a Bèlgica i Holanda amb un barquet... des d'Espanya! Viure a l'estranger, a més, et fa comparar la seua cultura amb la de la teua terra, i al ser Brussel·les la seu de les institucions europees, la comunitat internacional és molt extensa i existeix una bretxa entre la comunitat internacional i la local en la qual és més difícil integrar-se.

Nom i Cognoms: Nerea Peris Brines
Ciutat: Brussel·les (Bèlgica)
Feïna: Assessora legal al Comitè Europeu de Protecció de Dades

El principal motiu de la marxa de Nerea a l'estranger va ser laboral al sorgir-li en 2018 l'oportunitat de treballar com a becària al Comitè Europeu de Protecció de Dades. Sempre havia tingut clar que volia dedicar-se al drets humans des que va començar a estudiar Dret i una de les seues il·lusions era treballar per a la Unió Europea. Per a ella, el més difícil d'estar a l'estranger es el estar lluny de la seua gent, a més de trobar a faltar la gastronomia espanyola i valenciana (reconeix que no hi ha res com el putxero de la seua mare o la paella de la seua tia Vic). També valora més el nostre sistema sanitari perquè no sabem el que tenim fins que ens en anem. Estar lluny de casa també li aporta un aprenentatge continu sobre valors com la empatia, la comunicació i el respecte al estar rodejada de persones amb cultures tant diverses, així com la estabilitat laboral i les possibilitats que li ofereix Brussel·les.

Viure en un altre país et fa descobrir noves tradicions, aprendre noves formes de comunicar-te amb gent nova i estar en contacte amb altres cultures. En Brussel·les existeix la tradició cultural de Sinterklaas (Sant Nicolàs) on ell va pels carrers amb els seus ajudants regalant

Nerea Peris

Per ara, no es planteja tornar a casa perquè ha aprovat unes oposicions de funcionària la Unió Europea però, tal volta si en un futur li sorgirà l'oportunitat, tant a ella com a la seua parella, no diria que no. En definitiva, sortir a l'estranger és una experiència molt enriquidora que no s'ha de deixar passar si sorgeix l'ocasió.

Nerea Peris i Carles Solanes a Brussel·les

Nom i Cognoms: Carles Solanes Solanes
Ciutat: Berlín (Alemanya)
Feïna: Prevenció de crim financer

Carles se'n va anar a l'estranger per descobrir com era viure a altres llocs del món i es va adonar que les oportunitats laborals que tenia a l'estranger difícilment les aconseguiria a Espanya. Al viure fora, s'ha adonat de que és més independent i resilient del que mai havera pogut imaginar; a més d'adonar-se'n de que quan les persones volen estar al nostre costat, ho estan per molt lluny que ens en anem.

El que més li ha impactat de viure a l'estranger ha sigut la mentalitat oberta de la gent, sense prejudicis; en canvi, la gent no es tan espontània ni sociable, pel que has de plantejar tot amb molta antelació, inclús setmanes de vegades. El que més li ha cridat l'atenció, tant d'Alemanya com de Dinamarca, és que la gent es reuneix als cementeris a fer esport o picnic en família ja que els consideren com uns parcs més de les ciutats. I, concretament, de Dinamarca li va sorprendre la estima per la seua bandera perquè a les celebracions tot gira al voltant de la bandera danesa: colgades del sostre, punxades al menjar, servilletes, tapet a la taula, etc.

Al principi d'arribar, va ser complicat fer amics però poc a poc ha anat coneixent gent que ara formen part de la seua família, des d'Estats Units fins a Austràlia i, com no, valencians!; i, al seu edifici, té molt bona relació amb el veïnat arribant a portar-se menjar de vegades. D'Espanya troba a faltar els seus amics de tota la vida, a la seua família i la paella del seu pare (que és la millor del món sense dubte), però valora molt les oportunitats laborals i la tranquil·litat financera que li dona Alemanya, a més de la seguretat social que a pesar de ser confusa a vegades, funciona bé i és bastant ràpida.

Eixir d'Espanya li ha obert els ulls i l'ha convertit en una persona més empàtica i tolerant, a més d'adonar-te'n de que el món no es tan dolent com les notícies et conten. I també ha conegut a persones de molts països amb cultures, religions i costums molt diferents. Ara mateix, no és planteja tornar a casa perquè està molt assentat

i té la seua vida feta i s'ha comprat un pis, però potser en uns anys el seu punt de vista canvie.

En definitiva, viure a l'estranger és una experiència que s'ha de viure una vegada en la vida perquè et canvia la manera de veure el món, encara que sols estigues uns mesos. Però has de saber que no tot serà un camí de roses i que, encara que moltes vegades vulgues tirar la tovalla, al final valdrà la pena.

Carles Solanes

Nom i Cognoms: Anna Vila Burguet
Ciutat: Lincoln (Anglaterra)
Feïna: Odontòloga

Anna es va enamorar d'Anglaterra al anar a Londres quan el seu home Paco estava fent l'Erasmus allí. El estar sempre interessada a explorar nous llocs i noves cultures va ajudar a que, al finalitzar la carrera en 2009, se n'anés a viure l'aventura de treballar a l'estranger amb una amiga. Va trobar feina a Lincoln i, un any després, el seu home Paco es va mudar amb ella. Fa 14 anys des que Anna es va mudar a Lincoln, temps que l'ha fet créixer molt. A nivell professional, l'ha fet: formar-se en universitats i acadèmies de gran prestigi i treballar amb professionals internacionals fins a obtenir un reconeixement en el seu sector i especialitat. A nivell personal, ha après a

adaptar-se a una nova cultura, costums, horaris i idioma; així com a ser independent i resolutiva per a prendre decisions difícils, resoldre problemes i afrontar situacions complicades. El major repte ha estat la pandèmia ja que la incertesa i la falta de poder veure a les seues famílies i amics durant un any ha sigut molt dur emocionalment.

El que més aprecia d'Anglaterra son els seus horaris perquè gràcies a les jornades intensives poden conciliar millor la vida familiar, encara que tot es tanque més prompte, les persones tenen un millor equilibri entre la vida personal i la feina, aspectes que a la llarga milloren la qualitat de vida. És una societat molt diversa on conviuen moltes religions i cultures, aquest fet els ha fet tenir un respecte intercultural i celebrar tant el Nadal com l'Any Nou Xinès, ells demostren interès per les nostres tradicions i la nostra cultura.

Sortir del teu país és una experiència vital que et proporcionarà un aprenentatge i creixement únic. Et donarà un bagatge per a enfrontar-te a la vida i et permetrà conèixer i comprendre altres formes de viure. A més, t'obrirà la ment i t'ajudarà a adaptar-te a canvis i situacions noves en la vida. Desenvoluparàs empatia i comprensió, i aprendràs a lliurar-te de prejudicis. És important ser realista i planificar-ho tot, així com no posar-te expectatives inassolibles. Però el més important de tot és recordar d'on vens, apreciar i estimar les teues arrels. Així, sempre tindràs un motiu per tornar a la teua terra.

Anna Vila

Anna reconeix que Anglaterra és part d'ella i està molt agraïda perquè tant pacients com companys de professió han confiat amb ella des del primer moment, i aquest fet ha sigut indispensable per al seu creixement professional. A més li ha permès viatjar, divertir-se, créixer, formar-se, descobrir i conèixer, però també a dir adèu. El fet d'estar lluny i conèixer noves cultures l'ha fet valorar encara més la seua terra, adonar-se de la riquesa cultural pròpia amb tradicions molt arrelades que tenim, així com a tindre una perspectiva diferent i tenir més clar què és important i què no ho és. L'ha fet apreciar la tranquil·litat que dona estar prop de la seua gent i, ara, encara la vida amb més seguretat, tolerància i resiliència però també amb més calma. Després de reflexionar molt, han pres la decisió de tornar a casa per a criar a les seues filles i estar prop dels que més estimen; però tornen amb moltes experiències i aprenentatges que els permetrà educar a les seues filles en els valors del respecte, la generositat, la tolerància i amor a les seues arrels.

Anna Vila

Nom i Cognoms: Francesc Clar Ferrando
Ciutat: Nova York (Estats Units)
Feina: Luthier

Francesc se'n va anar a Xina quan tenia 17 anys per l'impuls del seu pare i la seua família per a que trobara una feina que li agradara. Aquesta experiència li va fer eixir de la seua zona de confort, aprendre diferents cultures i idiomes però, sobre tot, a respectar més a les persones a nivell humà. Allí va començar a estudiar la seua pro-

Francesc Clar

fessió, després se'n va anar a Itàlia on va aprendre la construcció dels instruments i, més tard, va marxar als Estats Units on es va ensenyar a restaurar-los i és on resideix actualment i on ha muntat el seu propi taller.

La barrera cultural i lingüística són els desafiaments més grans però, sobre tot, i el que més troba a faltar és no tindre prop a la seua família i als seus amics que considera tan importants en el dia a dia, així com la gastronomia valenciana i l'estil de vida. Però, el que més valora de viure a Nova York és la facilitat per poder viatjar a terres on mai havia estat fent el que més li agrada i poder experimentar la diversitat cultural i gastronòmica que hi ha a aquesta ciutat ja que és un punt de contacte global.

Francesc és una persona molt oberta que es sent totalment integrat, ha fet amics a tots els llocs i segueix mantenint el contacte, però Nova York sol ser una ciutat de pas on les persones van i venen molt ràpidament perquè no a tot el món li agrada aquest ritme de vida tan accelerat però, a diferència de la cultura xinesa, la americana és més similar a la espanyola. La tradició cultural que més li ha marcat dels països on ha estat és la xinesa per el seu gran antic bagatge cultural. Les impressionants arquitectures de l'Imperi Xinès, com la Gran Muralla Xinesa o la Ciutat Prohibida (la seua preferida) estan repletes d'històries intrigants i li varen impressionar i marcar molt.

També reconeix que viure a l'estranger li ha influït molt i ara és una persona molt més tolerant amb les altres cultures i persones, que ha après moltes lliçons tan bones com dolentes, però que encara li queda molt per construir i aprendre. Per ara, només té pensat tornar a Espanya de vacances i sols podria canviar aquesta decisió si en Espanya tingués tantes oportunitats com a Nova York, encara que afirma que per a jubilar-se tornarà a casa.

Francesc Clar

En definitiva, per a ell viure a l'estranger és una experiència que recompensa moltíssim encara que és dur al principi, però està molt agraït per com li ha canviat la vida des que va viatjar a Xina per primera vegada. Per a que no siga un tan gran canvi, aconsella informar-se bé del lloc on vols anar, aprendre la llengua i cultura abans i, sobre tot, estar preparat per treballar de valent.

Nom i Cognoms: Llorenç Folguera Oltra
Ciutat: Melbourne (Austràlia)
Feïna: Fotògraf

Llorenç se'n va anar a viure a l'estranger per diferents motius un d'ells era que sempre havia tingut ganes de veure món i aprendre altres llengües però el fet de que els seus pares visquen a l'estranger també va influir. Quan li va sorgir l'oportunitat d'acabar els seus estudis a l'estranger, no ho va dubtar i se'n va anar a París ja que el repte de començar una nova vida li va parèixer molt excitant i creu que acabar a Austràlia ha sigut una continuació natural d'aquest

repte i eixir de la seua zona de confort el desafiament més important.

Viure a altres països l'ha fet adonar-se'n que el més important que tenim en la nostra vida és la gent amb la que la compartim: la nostra família, els nostres amics però també la gent que ha format part del teu camí i que, d'alguna manera, ens han fet ser qui som hui en dia. A més, ara valora molt el fet de tindre sempre les seues arrels presents i la cultura d'allà on vens. Les dues coses sonen a tòpics als que sovint es fa referència però és del que realment te n'adones quan estàs

Llorenç Folguera

lluny de casa, és important tindre sempre un lloc on tornar. Troba molt a faltar la cultura mediterrània: els seus paisatges, la seua gastronomia, les seues festes i la seua música però, sobre tot, a la seua família i als seus amics.

Austràlia és un país molt interessant per la seua natura ja que et pots trobar una gran quantitat d'animals estranys com els cangurs en llibertat o tota classe de pardals multicolors. A més, és un país que compta amb diferents zones climàtiques i pots passar dels tròpics al desert al pujar-te en un avió, perdre't en regions muntanyoses immenses o estar passejant per quilòmetres de platges durant dies i no trobar-te amb ningú. Al ser una colònia britànica, les seues tradicions no són molt diferents de les d'Anglaterra; a més,

Llorenç Folguera

hi ha hagut molta immigració i hi ha molta gent d'Europa, Índia o Àsia.

La societat Australiana està basada en l'acompliment personal, és a dir, vals el que tens i el que has aconseguit a la teua vida. El teu estatus social no ve donat per la teua procedència sinó que ve pels diners que tens i allò que has aconseguit. La part negativa d'Austràlia és que la seua cultura no té el prestigi social ni la rellevància que té a Europa ja que tot és basa en els diners. El seu model econòmic és més similar a la cultura anglosaxona ja que el seu estat de benestar no està al nivell europeu ni la educació ni la sanitat són completament gratuïtes.

Llorenç valora molt d'Austràlia les oportunitats de progrés econòmic i social com la mobilitat laboral i les tasses d'atur tan baixes, i li ha multiplicat les seues experiències vitals, té la sensació d'haver viscut diverses vides! De moment, no té pensat tornar a casa ja que la seua parella i el seu fill estan a Austràlia i està estabilitzat a nivell laboral però li agradaria viatjar amb més freqüència a pesar de l'enorme distància que el separa i espera tornar definitivament quan es jubile. Ell reconeix que viure a l'estranger és una experiència molt enriquidora per a qualsevol, que t'obri portes i et canvia de manera molt positiva però ho has de fer per voluntat pròpia ja que si no és pot arribar a fer molt dur.

TELÈFONS D'INTERÉS

Ajuntament

96 281 00 07 / 609 88 51 58

Polícia Local

606 984 751

Guàrdia Civil

96 281 00 17

Bombers

112

Biblioteca Municipal

96 281 18 28

Centre de Salut de Simat

96 282 98 75

Centre de Salut Tavernes

96 282 12 91

96 282 63 63 (Urgències)

Farmàcia

96 281 01 72

CEIP Vallidigna

96 282 65 95

Casa de la Música

96 281 03 27

Ambulància

96 295 00 05

SAMU

112

Hospital de Gandia

962 84 95 00

Escoleta Municipal

96 281 27 26

Oficina Municipal de Turisme

96 281 09 20 / 618 02 02 72

Monestir de Simat

96 183 29 30

PROGRAMACIÓ FESTES 2023

DISSABTE 29 DE JULIOL

00:00h. Concurs de disfresses. Desfilada des de la Font Menor fins a la Font Gran.

PREMIS ADULTS

- 1º : 300€
- 2º : 200€
- 3º : 100€

PREMIS INFANTIL

- 1º : 150€
- 2º : 100€
- 3º : 75€

PREMI A L'ORIGINALITAT : 150€

01 :00h. Ball de disfresses a la Font Gran amenitzat per l'orquestra La Pato.

DIUMENGE 30 DE JULIOL

20 :00h. Festival de Bandes de Simat de la Vall d'Alto a la Plaça de l'Ajuntament. Hi participen la UAM de Fontanars dels Aforins i la SUM de Simat de la Vall d'Alto.

DIVENDRES 4 D'AGOST

Dia dels Santets de la Pedra Abdó i Senén

07 :00h. Despertà per tot el poble. Eixida des de l'Ajuntament de Simat.

11:30h. Missa dels Sants de la Pedra, Abdó i Senén, en la Capelleta.

12:00h - 14:00h. Parc aquàtic per a la gent menuda a la Font Gran a càrrec de Drac Màgic Teatre.

13:00h. Prova de bous. Ramaderia Coves.

17:00h - 20:00h. Parc aquàtic per a la gent menuda a la Font Gran.

18:00h. Bous al carrer.

20:30h. Cercavila de la Unió Musical Simat.

- 21:00h.** Ofrena de Flors de la Mare de Déu de Gràcia, de l'Església Parroquial fins a la Capelleta.
- 21:30h.** Processó amb els Sants de la Pedra. Eixida des de la Capelleta.
- 23 :00h.** Espectacle amb Carlos Barfi i Lucia Molina a la Plaça de l'Ajuntament.
- 01 :00h.** Discomòbil Macro SOS Animation a la Font Gran.

DISSABTE 5 D'AGOST

Dia de la Mare de Déu de Gràcia

Clavariessa : Clara Vallés Palomares

- 11:30h.** Missa a la Mare de Déu de Gràcia en la Capelleta.
- 13:00h.** Prova de bous. Ramaderia Coves.
- 18:00h.** Bous al carrer.
- 19 :00h.** Teatre de carrer "Nutcracks Circus " a càrrec d'Estranya Cia Teatre a la Font Gran.
- 21 :00h.** Cercavila de la Unió Musical de Simat.
- 21:30h.** Processó de la Mare de Déu de Gràcia des de l'Església.
- 23:00h.** Musical "The Revolution" a la Plaça de l'Ajuntament.
- 01:00h.** Ball a la Font Gran amenitzat per l'Orquestra Gravity

DIUMENGE 6 D'AGOST

Dia del Santíssim Crist de la Fe

Clavaris: Verónica Enguídanos García i Elías Zafra Morales

- 11:00h.** Cercavila de la Unió Musical de Simat.
- 11:30h.** Missa al Santíssim Crist de la Fe a l'Església Parroquial.
- 13:00h.** Prova de bous. Ramaderia Coves.
- 15:00h.** Mascletada a càrrec de la Pirotècnia Tamarit.
- 18:00h.** Bous al carrer.

- 19:00h.** Teatre infantil "La Banda Bocanegra" a càrrec de l'Estranya Cia Teatre a la Font Gran.
- 21:00h.** Cercavila de la Unió Musical de Simat.
- 21:30h.** Processó amb els Santets de la Pedra, la Mare de Déu de Gràcia i el Santíssim Crist de la Fe des de l'Església Parroquial.
- 23 :00h.** Gran Show de varietats "Del Mediterráneo al Caribe" produït per Salva Garcia i Niurka Pedro, a la Plaça de l'ajuntament
- 01 :00h.** Ball a la Font Gran amenitzat per l'Orquestra La Fiesta.
- 02:30h.** Nit de foc a càrrec de la Pirotècnia Tamarit.

DILLUNS 7 D'AGOST

Dia del Gos

- 17:00h a 20:00h.** Parc aquàtic.
- 18:00h.** Bous al carrer.
- 20:30h.** Desfilada del Dia del Gos des de la Font Menor fins a la Font Gran.
- 22:00h.** Desfilada amb fanalets des de la Font Menor fins a les portes del Monestir, acompanyats de tabalet i dolçaina.

FESTES DE LES FOIES

Del 11 al 13 d'agost

FESTES DEL PLA DE CORRALS

Del 24 al 27 d'agost

Agrair als comerços i empreses,
així com associacions i particulars
que han participat, perquè un any més

Simat de la Vallidigna

tinga el llibre de festes que es mereix.

Moltes Gràcies
Bones Festes
Bon Estiu